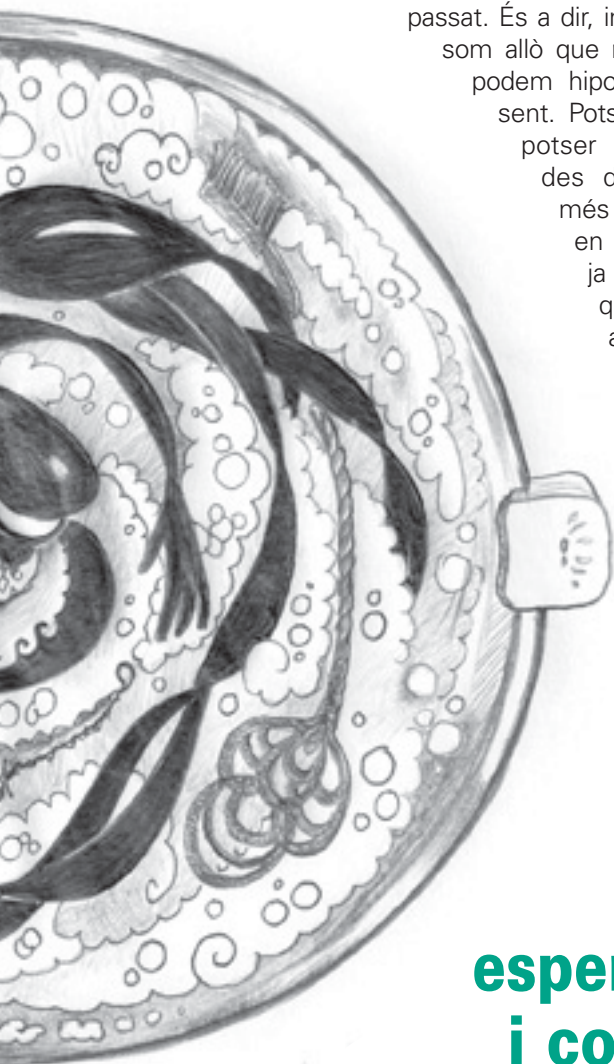

Sacseja'!

La glòria i els beneficis són mers ornaments de l'existència actual i l'arrogància i el prejudici són els llaços que ens encadenen a la següent existència, indica Nichiren Daishonin.

Amb facilitat omplim casa nostra d'objectes que ens recorden alguna cosa i també ens aferrem a una o a més imatges de nosaltres mateixos que ens fan recordar alguna cosa que va passar o que ens agradaria que hagués passat. És a dir, imaginem que som allò que no som i així podem hipotecar el present. Potser per por o potser per fantasia, des d'aquí mirem més enllà pensant en una cosa que ja no hi és. Però quan era això, ahir, avui o demà? Quin botó he de premere? Que no estic al cas!

Por, esperança i coratge

La idea de tornar a començar, independentment de si hem arribat a aquest punt per

voluntat pròpia o forçats per les circumstàncies, sempre desencadena sentiments contradictoris que fluctuen entre l'esperança i la por davant el que desconeixem.

Per això, tot i que sovint pensem que ens agradaria fer un canvi a la nostra vida, no acabem de concretar els canvis que somiem. D'una banda, la nostra quotidianitat pot semblar avorrida, poc interessant o aclaparadora. Però, d'altra banda, davant del que coneixem, encara que no sigui gaire satisfactori, ens sentim segurs.

Tot i així, tornar a començar no té per què comportar forçosament una ruptura dràstica amb la nostra realitat, sinó que fa que ens alliberem del llast que ens impedeix desenvolupar les nostres qualitats i que obstrueix el nostre avenç. Vaja, que podríem intentar sacsejar la nostra vida, com en el centrifugat màxim de la rentadora, per alliberar-nos de la rutina i de la tristesa.

I després, lleugers de pes, com una bugada ben escorreguda, ens seria més fàcil retrobar la nostra creativitat, la iniciativa i l'agraïment. En realitat, això representa tornar als inicis, quan qualsevol ocasió era propícia per preguntar, aprendre i fer daimoku. En definitiva, descobrir que assumir el control dels problemes fa la vida més emocionant.

Gosho

Tal com les flors s'obren i donen fruits, tal com la lluna nova creix invariablement fins a arribar al pleniluni, com la claror d'un llum es fa més intensa quan se li afegeix oli, i com les plantes i els arbres floreixen amb la pluja, així, de la mateixa manera, els éssers humans sempre prosperen quan porten a terme bones accions.

El tercer dia del año nuevo, LEND, pàg.1058